

Ing. Josef Doruška CSc., Ing. Miloš Loužecký
Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR

Koncepce státní energetické politiky České republiky, její cíle a nástroje v podmínkách tržní ekonomiky

Od schválení energetické politiky vládou České republiky v únoru roku 1992 uběhlo již více než 30 měsíců a došlo k podstatným změnám celé řady podmínek - v červenci roku 1992 vláda schválila své programové prohlášení, došlo k rozdělení bývalé ČSFR, k privatizaci značné části energetických společností, k deregulaci cen podstatné části energetických komodit a k zahájení výstavby ropovodu Ingolstadt. Ve vládě byla přijata nebo alespoň projednána řada dalších dokumentů, které podstatně ovlivňují energetický sektor - Státní politika životního prostředí České republiky, zásady státní surovinové politiky, Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Českou republikou a Evropskými společenstvími, Evropská energetická charta, výsledky Uruguayského kola GATT, Umluva o změně klimatu a další. Tyto již realizované kroky vyvolávají potřebu energetickou politiku aktualizovat.

Aktualizovaná energetická politika, zpracovávaná Ministerstvem průmyslu a obchodu, je tvořena tak, aby transformace energetického hospodářství směřovala po stránce technické, legislativní i ekologické ke kompatibilitě s energetickými hospodářstvími zemí Evropské unie. Vycházeli jsme ze zkušeností tvorby a realizace energetických politik vyspělých států Evropy, především SRN, Francie, Dánska a Holandska, přičemž tyto zkušenosti jsme museli aplikovat na tuzemské podmínky značně vzdálené standardu. Na tvorbě aktualizované energetické politiky spolupracovala na komerční bázi celá řada firem, vysokých škol a výzkumných ústavů. Zvláště užitečná byla spolupráce s firmami zaměřenými na ekologii.

Základní dlouhodobé cíle aktualizované energetické politiky jsou tyto:

- **zajistit spolehlivé zásobování ekonomiky energií za přijatelné ceny,**
- **minimalizace nepříznivých vlivů výroby, distribuce a spotřeby energie na životní prostředí na úroveň obvyklou ve státech Evropské unie.**
- **přípravit energetické hospodářství České republiky ke vstupu do Evropské unie po stránce legislativní i technické.**

Spolehlivé zásobování energií za přijatelné ceny jako první základní dlouhodobý cíl aktualizované energetické politiky bude v energetice zabezpečeno vytvořením tržního prostředí, cenovou a daňovou politikou a dostatečnou diverzifikací zdrojů energie.

Vytvoření podmínek pro uplatňování soutěžních prvků ve zdrojové části energetického hospodářství považuje vláda za jeden z klíčových faktorů pro spolehlivý provoz energetiky. Proto bude trh energie natolik otevřen a liberalizován, aby nutil výrobce i distributory ke zvyšování efektivnosti jak při těžbě a zpracování paliv, tak i při distribuci a přeměně energie.

Dostatečná spolehlivost provozu celého energetického hospodářství bude docílena minimalizací specifických rizik jednotlivých zdrojů energie, zejména pak diverzifikací struktury zdrojů energie a zajištěním přiměřené kombinace dovážených a domácích zdrojů energie. Uzavření dlouhodobých dohod o dodávkách zemního plynu spolu s diverzifikací jeho dovozu a diverzifikace dovozu ropy jsou hlavní cesty k dosažení cenové stability a vysoké spolehlivosti dodávek energetických zdrojů.

Plnění druhého základního dlouhodobého cíle - **minimalizace nepříznivých vlivů výroby, distribuce a spotřeby energie na životní prostředí na úroveň obvyklou ve státech Evropské unie** - bude především dosahováno

- absolutním poklesem spotřeby prvotních energetických zdrojů,
- podporou výroby elektrické energie v kombinovaných zdrojích elektřiny a tepla,
- restrukturalizací energetické bilance ve prospěch paliv, jejich užití má méně nepříznivé dopady na životní prostředí,
- nárůstem podílu jaderné energetiky na výrobě elektrické energie,
- odsiřováním a denitrifikací vybraných kondenzačních uhelných elektráren a tepláren,
- podporou metod integrovaného plánování zdrojů energie,
- podporou vyššího využívání druhotných a obnovitelných zdrojů energie.

K dosažení emisních limitů a ke zlepšení celkové situace v emisích škodlivin na území ČR bude orientována těžba a zušlechťování uhlí, v elektroenergetice budou provedeny rekonstrukce výrobních zařízení spojené se zaváděním nových technologií (fluidní kotle, výstavba odsíření na vybraných elektrárnách), výstavba paroplynových zařízení, změna paliva a pod.

Třetím základním dlouhodobým cílem energetické politiky - **připravit energetické hospodářství České republiky ke vstupu do Evropské unie po stránce legislativní i technické** - sleduje vláda především výrazné omezení možností vzniku krizových situací v energetickém hospodářství. Jednotlivými dokumenty, které bude vláda ČR respektovat a které dostatečně vyjadřují principy reformy ve vyspělých zemích Evropy, jsou Evropská energetická charta a Dohoda k evropské energetické chartě. Základní principy těchto jsou:

- zachování suverenity každého státu v oblasti správy a využívání energetických zdrojů a nakládání s nimi, a ve svrchovaném rozhodování o své energetické politice. Evropská energetická charta neupřednostňuje jakýkoliv druh vlastnictví energetických zdrojů, předurčuje však tržní, liberalizované a konkurenční prostředí, ve kterém vlastníci těchto zdrojů podnikají, a to i když se jedná o podniky vlastněné státem.

Vedle základních dlouhodobých cílů konkretizuje aktualizovaná energetická politika tyto krátkodobé cíle:

1. Dokončení privatizace a restrukturalizace zdrojové části energetického hospodářství

Cílem je snižování majetkového podílu státu v akciových společnostech a tím i snižování možnosti přímého zasahování státu do jejich řízení.

Základními předpoklady pro snižování majetkového podílu státu jsou především dokončení energetické legislativy, fungující regulační orgán a systém cen, respektující tržní principy a implementaci státní energetické politiky.

2. Dopracování definitivního statutu Energetické agentury

Na základě dosavadních zkušeností z činnosti Energetické agentury, její postavení, poslání, hlavní úkoly, způsob řízení a vztahy k ostatním orgánům a institucím České republiky v současnosti vycházejí z prozatímního statutu, bude zpracován její definitivní statut. Základní orientace Energetické agentury ovšem zůstane nezměněna.

3. Stanovení regulačního rámce a zřízení regulačního orgánu

Dodavatele energie a paliv, jež jsou trvalými přirozenými nebo dočasnými institucionálními monopoly, bude stát ovlivňovat především prostřednictvím regulačních orgánů a majetkovou účastí. Pravidla a rozsah této regulace budou během roku 1995 podrobně legislativně specifikovány.

4. Omezení produkce škodlivin stávajících velkých zdrojů znečištění v energetice

Snížení produkce škodlivin stávajících velkých zdrojů znečištění v energetice bude dosahováno především omezováním jejich provozu, změnou struktury spotřeby paliv, změnou technologie spalování (především přechodem na fluidní spalování) a dodatečně instalovanými technologiemi pro zachyt látek znečišťujících ovzduší (odsíření a denitrifikace spalín).

5. Dokončení základní legislativy a informačního systému v energetice

Všechny kroky státu budou i v přechodném období transformace energetického hospodářství legislativně upraveny formou zákona, nebo budou vycházet z této úpravy tak, aby směřovaly k předpokládanému cílovému stavu energetického hospodářství. Výkaznictví i celý informační systém v energetice bude do roku 1996 systémově i metodicky transformován tak, že bude kompatibilní s informačním systémem používaným v OECD.

Energetické legislativě dává aktualizovaná energetická politika mimořádný význam. Výslovně stanovuje, že všechny kroky státu, zabezpečující přechodné období transformace energetického hospodářství, budou legislativně upraveny formou zákona nebo jiného legislativního aktu. V této souvislosti vláda předpokládá přijetí především těchto základních legislativních norem:

- **Zákon o podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích (t.zv. Energetický zákon)**
(termín rok 1994)
- **Zákon o hospodaření s energií**
(termín rok 1995)
- **Atomový zákon**
(termín rok 1995)
- **Horní zákon**
(termín rok 1995)

Zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, t.zv. Energetický zákon, byl v listopadu 1994 schválen parlamentem ČR s platností k 1.1.1994 (zák. č. 222/94 Sb.). Tímto zákonem jsou vymezeny základní podmínky podnikání a výkon správy v elektroenergetice, plynárenství a teplárenství.

Zákon o hospodaření s energií musí respektovat především aktualizovanou energetickou politiku a zásadu kompatibility naší energetické legislativy s legislativou zemí Evropské unie. Cílem je rovněž docílit výrazně proekologický charakter tohoto zákona. Zvláštní důraz je kladen na rozpracování zásad energetických koncepcí regionů.

Atomový zákon bude zahrnovat všechny oblasti mírového využití radioaktivních surovin a vymezi podmínky pro provoz jaderných elektráren, skladování vyhořelého paliva a likvidaci jaderných elektráren po ukončení jejich provozu.

Horní zákon, vycházející ze surovinové politiky státu, vymezi podmínky těžby nerostných surovin (a tedy i paliv) a zodpovědnost za škody vzniklé důlní činností.

Cenovou a daňovou politiku specifikuje aktualizovaná energetická politika jako klíčový nástroj, neboť při přechodu k tržní ekonomice jsou deregulace cen a liberalizace zahraničního obchodu spolu s demonopolizací a privatizací základními podmínkami vzniku konkurenčního prostředí.

Aktualizovaná energetická politika považuje úspory energie a snižování energetické náročnosti ekonomiky za trvalý úkol, mající bezprostřední vliv na stav životního prostředí i konkurenceschopnost veškeré produkce a služeb. Pro realizaci cílů energetické politiky nelze zvolit jinou cestu, než je zefektivnění energetických přeměn, snižování energetických ztrát, širší využívání obnovitelných energetických zdrojů a změnu struktury prvotních energetických zdrojů.

Dovozní a vývozní politika státu bude realizována v souladu s Evropskou dohodou o přidružení k Evropské unii, s Dohodou k Evropské energetické chartě a s dalšími přijatými mezinárodními závazky. Dovoz paliv a elektrické energie bude stát omezovat pouze v případě reálného nebezpečí nekalé soutěže ze strany zahraničních dodavatelů, nebo pokud by tento dovoz znamenal vznik neúměrné závislosti dovozu na jednom dodavateli nebo teritoriu. Vývoz paliv a elektrické energie nebude stát vzhledem k omezeným surovinovým zdrojům podporovat a tyto vývozy budou podléhat licenčnímu řízení.

Postup realizace dlouhodobých cílů energetické politiky bude podpořen pravidelnou aktualizací konkrétních nástrojů energetické politiky a zhodnocením jednotlivých zásadních změn v energetickém hospodářství (dokončení restrukturalizace a privatizace, deregulace cen, legislativy a systému regulace) včetně specifikace potřebných zásahů státu a postupné implementace mezinárodních závazků České republiky v této oblasti.

Současný stav v organizacích uhelného a rudného průmyslu

a) Černé uhlí

Těžba černého uhlí byla až do roku 1989 přibližně stálá ve výši 25 mil. tun. Od roku 1990 pak následuje rychlý pokles, související zejména se snížením odbytu koksovatelného uhlí. V roce 1993 poklesla na 18,269 mil. tun, v roce 1994 na 17,332 mil. tun.

Při globálním vyhodnocení předpokládaných strukturálních změn v průmyslu a energetice lze očekávat pokles těžby černého uhlí na 15 mil. tun v roce 2000.

Tento výrazný pokles těžby černého uhlí vytvořil situaci, kdy se v současné době produkce černého uhlí soustředila do dvou akciových společností: Ostravsko-karvinské doly Ostrava a Českomoravské doly Kladno. Tyto dvě akciové společnosti mají podnikatelskou perspektivu jak z hlediska uhelných zásob, tak i z hlediska ekonomické stabilizace, která se postupně lepší. Obě akciové společnosti se vhodně doplňují z hlediska sortimentu i zabezpečení celkové potřeby černého uhlí v ČR. Produkují uhlí vhodné pro koksování a uhlí energetické v takové úrovni výrobních nákladů, že je konkurence schopné na zahraničních trzích. Těžba v dalších černouhelných revírech (Východočeské doly, Rosické uhelné doly, Západočeské uhelné doly) byla prakticky ukončena a všechny jsou v úplné technické likvidaci. Do likvidace vstoupily také všechny doly v ostravské dílčí pánvi, těžba byla zastavena i na Dole Fučík, který tvoří rozhraní mezi ostravskou a karvinskou částí revíru.

b) Hnědé uhlí

Těžba hnědého uhlí od roku 1990 do roku 1994 poklesla o 22,35 mil. tun. Do roku 2000 pokračující snižování potřeby hnědých uhlí vyústí v těžbu 40- 45 mil. tun/rok, především pro výrobu elektrické energie, tepla a k využití v průmyslu. Tři vzniklé akciové společnosti mají rozdílné podmínky báňsko-geologické,

skladbu a kvalitu uhelné slaje a územně omezené dobývací prostory. Především Mostecká uhelná společnost, a. s. a Sokolovská uhelná, a. s. ponesou tíhu prudkého poklesu těžeb provázeného útlumem lokalit s povrchovou těžbou uhlí. U povrchových lomů bude hrát dominantní úlohu problém ekologický, spočívající v zahlazení důsledků důlní činnosti, související s likvidací velkých prostor po ukončení těžby uhlí.

Úkolem báňského průmyslu a součástí jeho činnosti je účelné a v relativně krátké době provedené zahlazení a maximální přispění k obnově narušeného území. Akciové společnosti disponují pracovními silami, kapacitou zařízení i částí finančních prostředků z vytvářené finanční rezervy na sanaci a rekultivaci. Je však nereálné profinancovat jak minulé zátěže (před vznikem a. s.), ale i budoucí zátěže pouze z prostředků dolů, zvláště při koncentraci útlumu do dvou a. s. a při nutném ukončování životnosti lom před jejich předpokládanou životností, která vycházela z prognóz v r. 1992. Územní velikost podkrušnohorských revírů s těžbou hnědého uhlí, které je zasaženo důlní činností, činí cca 24 tis. ha. Rychlejší tempo rekultivací právě v těchto oblastech je oprávněné a je nezbytné při tom uvažovat i s finanční spoluúčastí státu.

Technologické parametry hnědých uhlí v ČR dávají předpoklady pro využívání nových technologií. Pro výrobu tepla a elektrické energie je univerzálně využitelné fluidní spalování, tlakové zplyňování uhlí, včetně spalování energetických odpadů z těžby a úpravy uhlí, paroplynový cyklus a jiné technologie. Nové technologie umožní spalovat i méně kvalitní druhy uhlí, proto je účelné tyto části slaje v současné době netěžít.

V každém případě se jeví jako účelné, v návaznosti na dlouhodobější výhledy potřeb a možnosti využití nových technologií, přehodnotit zásoby uhlí v podkrušnohorském pásmu a v souladu s jejich možným uplatněním upřednostnit využití kvalitních zásob a naopak utlumovat lomy s horší kvalitou uhlí, s vyšším obsahem síry a popelovin.

Postup útlumu těžby na jednotlivých lokalitách

- 1 Ostravsko-karvinské doly, a. s. - koncem roku 1991 byla ukončena těžba na Dole Šverma. Fyzická likvidace byla ukončena do konce r. 1994. Koncem roku 1992 byla rovněž ukončena těžba na Dole Ostrava a v roce 1995 bude ukončena jeho úplná likvidace. V polovině roku 1993 byla ukončena těžba na Dole Heřmanice, jehož úplná likvidace bude ukončena v roce 1996. V současné době probíhá útlum hornické činnosti na posledním dole ostravské části ostravsko-karvinského revíru, a to na Dole Odra, kde v polovině roku 1994 byla ukončena těžba uhlí a zahájena technická likvidace dolu, která bude ukončena v roce 1996.
- 2 Českomoravské doly, a. s. - v roce 1993 byla ukončena technická likvidace důlního pole Kačice a Kamenné Žehrovice na Dole Kladno a důlní pole 102. směrné a XI. překopu na Dole Tuchlovice.
- 3 RUD, s. p. Zbýšov - technická likvidace dolu ukončena, probíhá zahlazování následků důlní činnosti dle opatření stanovených OBÚ v Brně při zrušení dobývacího prostoru s termínem ukončení v roce 1995.
- 4 VUD, s. p. Trutnov - probíhá technická likvidace Dolu Šverma plavením elektrárenského popílku s předpokladem ukončení v roce 1996. V závěru roku 1993 nastal absolutní nezáměr o jedno účelové uhlí z tohoto revíru, což vyvolalo počátkem roku 1994 zahájení útlumu hornické činnosti v celém s. p. VUD Trutnov s ukončením v roce 1996 likvidací Dolu Kateřina.
- 5 JLD, s. p. Hodonín - byla ukončena technická likvidace Dolu Dukla. Jediný největší odběratel jednoúčelového lignitu, elektrárna Hodonín, odmítla dodávku tohoto paliva v roce 1994 v původním objemu (1,2 mil. tun za rok) a oznámila, že bude odebírat pouze 650 - 850 tis. tun tohoto paliva. Tuto poptávku zajistí pouze jeden důl, a to Důl Mír. Proto byl vyhlášen útlum druhého dolu (Máj) s ukončením těžby k 1.7.1994 a ukončením likvidace v r. 1996. Důvodem snížení spotřeby tohoto paliva je rekonstrukce elektrárny Hodonín na fluidní spalování.
- 6 LUZ, s. p. Nové Strašecí - ukončena technická likvidace dolu Rako.
- 7 VKD, s. p. Kladno - probíhá technická likvidace jam báňsko-geologického průzkumu ložiska Slaný s předpokládaným ukončením v roce 1995 v důsledku nepředvídaných technických obtíží v průběhu zasypávání jam. Dále následuje likvidace povrchových objektů v předpokládaném termínu 1998.
- 8 HD, s. p. Brezová - probíhá technická likvidace Dolu Marie, s předpokládaným ukončením do roku 1998. V závěru roku 1993 přestalo být vysoce sirnaté uhlí z Lomu Lomnice prodejně a počátkem roku 1994 se přistoupilo k likvidaci tohoto lomu s předpokladem ukončení do r. 1996.
- 9 Doly Hlubina, s. p. - v roce 1994 byla dokončena technická likvidace Dolu J. Žižka.
- 10 PKÚ, s. p. Ústí nad Labem - od 1.1.1994 byl zahájen útlum hornické činnosti Lomu Chabařovice s cílem zastavení prvního skryvkového řezu lomu k 1.10.1994 a s předpokladem ukončení těžby uhlí k 31.5.1996. Současně probíhají projektové práce na zpřesnění tohoto termínu.

Dosavadní skutečné náklady na útlum dolů a předpoklad jejich vývoje dle technických projektů likvidace

(mil. Kč)

položky	skutečnost				limit 1995	předpoklad				
	1991	1992	1993	1994		1996	1997	1998	1999	2000
technická likvidace	224,1	495,2	1.119,7	1.347,1	1.356,5	1.864,9	1.173,2	1.119,6	822,1	636,8
sociálně- zdravotní náklady	26,9	59,4	1.108,5	1.158,2	1.249,7	1.231,8	659,6	659,4	580,7	530,2
zahl. násl. důl. činnosti	-	-	537,6	839,8	472,8	1.162,9	909,2	740,8	654,8	650,2
náhradní výroba	74,8	41,7	-	-	-	-	-	-	-	-
průběh útlumu dle počtu lokalit	1	6	12	14	34	30	24	17	2	2
c e l k e m	325,8	596,3	2.765,8	3.345,1	3.079,0	4.259,6	2.742,0	2.519,8	2.057,6	1.817,2

Charakteristika vývoje útlumu dolů v letech 1993 - 1994

Vývoj v letech 1993 - 1994 potvrdil, že v konkurenčním prostředí, které založením pěti uhelných a. s. na trhu ČR palivy vzniklo, nemohou existenčně obstát doly původně zařazené do skupiny podmíněně efektivních. Vysoké provozní náklady a ztráta odbytových možností byly hlavními důvody, které prudce prohloubily jejich ekonomické problémy. Tyto doly každou vytěženou tunou uhlí zvyšovaly své ztráty, a proto bylo nezbytné co nejdříve zastavit jejich provoz a přistoupit k likvidaci.

Povrchové doly

Likvidace neperspektivních dolů a lomů je provázána nutností řešit technicky a ekonomicky vysoce náročnou problematiku zahlazování důsledků těžební činnosti (sanace a rekultivace). Problém vystupuje do popředí zejména při povrchovém dobývání a týká se jak samotného hornictví, tak územní správy pánevních okresů v regionu Podkrušnohoří.

Dosavadní nevypřádání závazků mezi státem a společnostmi, tzv. dluh minulosti, při privatizaci uhelných lomů a financování důsledků zahlazení důlní činnosti za období před privatizací do r. 1993 i po privatizaci do konce životnosti lomu, znamená několikamiliardové zatížení u každé těžební lokality. Prostředky pro zahlazení negativních dopadů těžební činnosti jsou vytvářeny po relativně krátké období tří let a nemohou být dostatečné k tomu, aby pokryly potřeby u douhlujících lokalit nebo u lokalit předčasně ukončujících svou životnost.

Záměr, ke kterému směřuje jak Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, tak i Ministerstvo životního prostředí ČR svým programem urychlení rekultivačních prací, by při nezvolení vhodného technického rozsahu likvidace a finančního zvládnutí zahlazovacích prací nebyl naplněn.

Úspěšné zajištění procesu zahlazení vytvoří předpoklady pro využití území k jiným podnikatelským aktivitám obcí a pro vznik nových pracovních příležitostí. Z toho vycházejí i cíle regionální politiky Ministerstva hospodářství ČR pro pánevní oblasti.

S ohledem na omezenost prostředků státního rozpočtu je potřebné vytvořit technické, ekonomické a legislativní předpoklady pro optimalizaci tohoto procesu.

Současná legislativa pro oblast těžby nerostných surovin a zahlazování důsledků je ve své struktuře značně rozsáhlá a neprovázaná. Lze konstatovat, že současné právní normy, předpisy a nástroje řízení jsou orientovány podstatně více na způsoby ekologických omezování a direktivní regulace, než na podporu a vytváření příznivých podmínek pro krajinné a sociálně ekonomické prostředí devastovaných nebo devastací ohrožených regionů. Do této oblasti zasahuje pět zákonů (zákon č. 17/92 Sb. o životním prostředí, zákon č. 61/77 Sb. o lesích, zákon č. 334/92 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu, zákon č. 44/88 Sb. ve znění zákona č. 168/93 Sb. - Horní zákon, zákon č. 114/92 Sb. o ochraně přírody a krajiny) a řada vyhlášek, jejichž působení spíše přináší zdražení a zkomplikování celého procesu, než jeho zjednodušení a zlevnění.

Přitom je zřejmé, že při obnovování krajiny za přímé účasti báňského průmyslu a jeho kapacit bude nutné přistupovat k ekonomicky nenáročným technologiím. Využití báňské technologie při povrchovém dobývání umožňuje v závěrečných fázích těžby účelné modelování krajiny a zbytkové jámy tak, aby následná rekultivace byla finančně optimální při dosažení žádoucího efektu.

Zahlazovací proces by měl obsahovat v podstatě činnosti sanačního charakteru a rekultivace pouze v nutném a nezbytném rozsahu. Tedy zajistit základní stupeň stability nové krajiny. Další, vyšší stupeň rekultivací, by měl být prováděn již z prostředků budoucího uživatele daného pozemku obdobně, jako např. při vysušování polí v Holandsku.

Způsob vytváření finanční rezervy, který řeší zákon č. 44/1988 Sb. ve znění zákona č. 168/1993 Sb. (novela Horního zákona na základě usnesení vlády č. 691/1992), by mohl být zachován i v novém Horním zákoně s tím, že tento Horní zákon by měl formulačně sjednotit současné právní normy a vymezit dnes užívané pojmy "sanace, rekultivace, zahlazení" vhodnými definicemi s jasným obsahem.

Návrh postupu

Základním dokumentem zpracovaným v souvislosti s tvorbou finanční rezervy na zahlazování je tzv. generel rekultivací. V současné době je zpracován pro většinu provozovaných dolů a lomů a MPO bude iniciovat jejich dopracování do "generelů zahlazení".

Pro zabezpečení stability a závaznosti generelů pokládáme za zásadní způsob jeho schválení. Do doby dořešení příslušné legislativní normy, která vymezí zpracování i schvalovací proces, doporučujeme, aby "generely zahlazování" jako závazné schvalovala skupina odborníků ze zástupců českého báňského úřadu, Ministerstva hospodářství ČR, Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, Ministerstva životního prostředí ČR, Ministerstva financí ČR, Ministerstva zemědělství ČR, Obvodního báňského úřadu a Okresního úřadu anebo se této iniciativy chopí samostatná státní báňská správa.